

NU HOPPER JONAS - ENDELIG - AF GLÆDE

Med et års forsinkelse har Jonas endelig fået lov til at komme i skole efter et absurd forløb blandt politikere og embedsmænd i Nordfyns Kommune

På papiret så det godt ud, da Nordfyns Kommune i juni 2010 vedtog at oprette en specialskole for børn med store indlæringsvanskeligheder.

Den beslutning vakte glæde hos Susanne Bjerre og Ulrik Knudsen, fordi den gav dem ro i sindet og vished for, at deres fem-årige søn Jonas – der er født med Downs – dermed havde udsigt til et fornuftigt skoleliv.

Men det var før, afgørelsen om den nye specialskole udviklede sig til et grimt lokalpolitisk drama, som gjorde otte-ti forældrepar og børn til kommunale kastebolde. Og derfor er det først nu – knap to år og et mareridt senere – at familien fra landsbyen Kusterslev kan ånde lettet op.

20. august i år begyndte Jonas – endelig – at gå i skole. Og Susanne Bjerre nyder, når hendes nu syv-årige søn hver morgen tager skoletasken i hånden og sætter sig ind i taxa'en med ordene "hej mor, ha' en god dag".

- Og det er jo dejligt efter det her frustrerende forløb, som Susanne Bjerre siger.

SKAL VÆRE I NÆROMRÅDET

Problemerne begyndte, da kommunalbestyrelsen i Nordfyns Kommune i marts sidste år udskød skolestarten for skoleåret 2011-2012 og samtidig besluttede, at der slet ikke skulle være nogen specialskole på Nordfyn. Man mente, at udgiften var for høj og kommunen for lille.

På det tidspunkt var Jonas visiteret til at starte i skolen i august sidste år. I stedet blev han tilbudt en plads i Odense eller Middelfart, men forældrene valgte at lade ham blive i børnehaven i Sønderødde i yderligere et år – indtil der var fundet en lokal løsning.

- Det er vigtigt for os, at han går i skole i nærområdet og i sin fritid kan møde de børn, han går i skole med, forklarer Susanne Bjerre.

VISITERET UDENOM PPR

Familien kendte intet til de alternative planer, kommunen puslede med, før forældrene i november 2011 pludselig fik at vide, at Jonas – uden om PPR – var ved at blive visiteret til et andet tilbud: distriktsskolen i Særslev. Her skulle skolelederen udfylde visitations-grundlaget, selv om han overhovedet ikke kendte Jonas.

Umiddelbart efter blev den afgørelse stillet i bero, og i februar i år fik parret besked om, at Jonas i stedet skulle starte i specialklasse-rækken "Regnbuen" på Bogense Skole. En afdeling, der aldrig tidligere havde haft så "tunge" børn i gruppen.

- Her var PPR heller ikke involveret, og der blev ikke lavet en ny pædagogisk vurdering af Jonas, mindes Susanne Bjerre og Ulrik Knudsen.

De allierede sig med andre frustrerede forældrepar og den lokale støttegruppe for nordfynske handicapfamilier og påviste sammen med en konsulent fra Landsforeningen LEV blandt andet, at Regnbuens personale ikke var klædt til strækkeligt på til at klare de udfordringer, som de nye børn bød på. Eksempelvis rækker et otte timer langt kursus i tegn-til-tale ikke langt.

REDDET PÅ STREGEN

Først på sommeren mødtes forældrene blandt andet med borgmesteren og kommunaldirektøren, som gav udtryk for, at forløbet ikke havde været godt nok. De lovede blandt andet at skaffe ekstra pædagogiske ressourcer til Regnbuen.

Derfor troede alle involverede, at sagen var ved at lande. Og omkring sankthans i år var forældrene til de fire børn, der skulle starte i Regnbuen, sikre på, at sagen var landet.

Men Familieudvalgets endelige indstilling blev afvist i Økonomiudvalget – og 2. juli blev Jonas' forældre orienteret om, at tilbuddet om at lade Jonas starte i Regnbuen ikke længere eksisterede.

- Han skal i skole nu. Han er skoleklar, indskærpede de overfor Nordfyns Kommune og var klar til at lade ham gå i skole i Middelfart.

Men på et ekstraordinært møde i kommunalbestyrelsen 4. juli, hvor adskillige politikere måtte melde afbud på grund af ferie, ændrede tingene sig igen.

Og 6. juli – en måned og syv dage før den officielle skolestart – fik forældrene at vide, at Jonas og tre andre udviklingshæmmede børn var reddet på stregen og skulle begynde i Regnbuen under – forhåbentligt – forsvarlige forhold. Som en lille krølle på halen blev skolestarten – naturligvis – udsat en uge, fordi Regnbuen skulle bygges om.

BURDE HAVE KOSTET HOVEDER

- Jeg har været godt og grundigt sur på kommunen. Vi har stået fuldstændig magtesløse og været meget frustrerede. Jeg arbejder selv som daglig leder på en fabrik, og i min verden havde sådan et forløb kostet hoveder, siger Ulrik Knudsen og suppleres af Susanne Bjerre, der har brugt sin Mayland-kalender som dagbog og kan lyde helt fortvivlet, når hun kigger tilbage:

- Ja. Når man sidder over for politikere, kommunaldirektøren og en PPR-chef, tror man jo på, hvad de siger. Men det er bare sket så mange gange, at det ikke holdt. Det har været så skuffende, siger Susanne Bjerre.

I dag nøjes forældreparret med at koncentrere sig om Jonas. Og de er glade for, at de første uger er gået "rigtig, rigtig godt". Og de er sikre på, at de praktiske ting, der endnu ikke er helt klarhed over, nok skal løse sig.

- Det er jo ikke skolens skyld alt det her, siger Susanne Bjerre.

Jonas og hans mor.

Borgmesteren:
Jeg skammer mig ikke

- Kæden hoppede af, og der opstod en brist imellem administrationen og politikerne.

Sådan forklarer Morten Andersen – Venstreborgmester i Nordfyns Kommune – årsagen til det kaotiske forløb omkring specialskolen.

"Bristen" består i, at embedsmændene ikke i tilstrækkelig grad formåede at fortælle alle politikerne, hvordan man skulle udmønte de besparelser, der var blevet vedtaget.

- Vi følte os ikke tilstrækkelig orienteret om de forskellige tiltag, siger Morten Andersen og understreger, at administrationen ikke forsøgte at skjule forskellige konsekvenser. Ifølge borgmesteren handlede det om "for ringe kommunikation".

- Men jeg kan sagtens forstå forældrenes frustrationer og den tvivl de har haft om, hvor deres børn skulle starte, siger Morten Andersen og fortsætter:

- Det har ikke været kønt, men jeg skammer mig ikke over forløbet. I kommunen har vi lært meget af det, og jeg glæder mig over, at Jonas' og andre børns forældre har fået opfyldt ønsket om en lokal løsning. Vejen har været meget lang, men målet er nået.